

1

МОМЧЕТО НА МЕЧТИТЕ МИ

Малко известен факт за мен:

направо обожавам да се будя
преди алармата.

Което означава едно прекрасно нещо:

излежаване в леглото!

Точно сега разполагам с цял половин час блаженство в прохладните чаршафи, докато слушам как птиците пеят, чуруликат и свирукат под прозореца.

И най-хубавото е, че имам време да си мисля за най-вълнуващото и важно нещо в це-е-е-лия свят...

***Момчето, по което си падам
и за което си мечтая!***

Мисля си за него непрестанно от първия ми ден в Брумсфийлдската академия.

Казва се Хънтър Маккан.

Но аз тайно го наричам Хънтър МакСладък.

**Наистина го харесвам, ама
МНОГО, МНОГО!**

Изпъвам пръстите на краката си и шавам
развълнувано под завивките.

Юхууу! – пискам наум.

Ами ако от момче на мечтите ми той се превърне в мое истинско гадже?

Направо ще се пръсна от вълнение. Още откакто за първи път видях Хънтър, в сърцето ми нонстоп избухват празнични фойерверки.

Фъшшш! Пук! Сссс!

Все едно цялата съм натъпкана с фъщящ и пукащ бонбон във формата на сърце!

Мда, МНОГО съм хлътнала.

Така, значи – как бих описала момчето на мечтите ми, тоест – Хънтър МакСладък?
Хммм, да видим. Ами, той е...

Супер**СЛАДЪК!**

Определено
ОЧАРОВАТЕЛЕН!

Приказлив – в добрия
смисъл!

И достоен да
хлътнеш по него!

Направо чудесен!

Омагьосващо магичен,
защото е *И магьосник!*

Душата на компанията.

Има страхотен плажен
стил.

Силен и атлетичен.

И споменах ли вече, че е **УЖАСНО**
СУПЕРСЛАДЪК?

Хънтър е от Калифорния и притежава онзи
непринуден сърфистки вид, излъчващ вечно
лято, със своя меденорус бретон, лунички и
полюшването в походката, **КОЕТО ВИНАГИ**
е на **МАКС**.

И най-хубавото от всичко е,
че май и той ме харесва.

Или поне се надявам!

Понеже е по-сладък и от мед, знам, че от
нас ще излезе чудесна двойка.

Еха, просто си представям
снимката ни в годишника
на училището.
Сърчица НАВСЯКЪДЕ!

Бззз!

Бззз!

Бззз!

БЖЪТ!

Този ужасен звук го издаде
будилникът ми И ТОКУ-ЦО
пръсна хубавата ми фантазия
като котешки нокът, закачил
балон.

Наложи се да си купя будилник
за общезитието, понеже през седмицата
не ни позволяват да държим телефони
при нас.

– Хайди, моля те,
спри това смъртоносно
ЖУЖЕНЕ!

Това е съквартирантката ми,
Мелани Мейпълторп, **КОЯТО е**
МОЙ бивш НЗВ (най-зъл враг).
Тя също е от родния ми град, Брюстър.

Бяхме шокирани до смърт, когато
се настанихме в Брумсфийлдската
академия и открихме, че сме
съквартирантки, или
„сестри по метла“, както казват тук.

Каква е вероятността за подобно
съвпадение?!

И ако това не беше
достатъчно шокиращо, открих
също, че Мелани е вещица,
точно като мен!

Но има и ОЩЕ чудесии!

Двете с Мелани научихме, че всъщност
имаме много общи неща, **така че в**
момента сме, така де, един вид
приятелки.

Не най-добри приятелки, каквито
сме с Луси Ланкастър, **но спокойно мога**
да кажа, че приятелството ни е
в процес на развитие.

ЩРАК!

Натискам копчето на будилника.

И тогава се включва алармата на
Мелани.

Ша-ла-ла-ла-дрън!

Ша-ла-ла-ла-дрън!

Тя има розов ретро будилник с две сребърни
звънчета отгоре.

Прасва го с длан и стаята утихва в тази
благословена секунда.

След това тя отмята завивката си, потърква очи и пъха крака в розовите си пухкави чехли.

Жжът! Жжът! Жжът!

Чувам я да влачи чехли към банята. Тя винаги става първа. Аз обичам да се излежавам.

И както си лежа в леглото, мисля какво да облека.

Сега, когато вече е есен, навън е малко хладно, така че ще си сложа новия раиран пуловер. По него има широки горскозелени, тънки черни и средни кремави райета. Ще го съчетая с черен клин и подходяща зелена лента за коса.

ГОТОВО – облеклото ми е решено!

След това се обръщам настрани и – *опа!* – **ЗАСПИВАМ ОТНОВО.**

Хррррррр.

Събуждам се паникьосана. Мелани отдавна е излязла, но

цветно-плодовият ѝ парфюм още витае наоколо. Поглеждам часовника.

О, не! Разполагам само с двайсет минути до началото на първия час!

Олеле!

Скачам от леглото и призовавам дрехите си с магия.

Намисленият от мен тоалет излита от чекмеджетата и каца на леглото ми.

Не е редно да използвам магия извън часовете, освен ако не е упоменато за домашно, но в момента просто се налага, иначе ще закъснея ужасно!

Дрехите ми ме следват в банята. Измивам лицето си, обличам се и прибирам косата си с лентата. Набързо си оправям ноктите с магия – днес съм с френски маникюр. Разпервам пръсти и се възхищавам на работата си. **Толкова са ГОТИНИ!**